

El sindicalisme policial, en perill

En el camp dels policies de paísà, l'anomenada ara *escala operativa*, els sindicats policials han deixat de tenir un protagonisme important. L'antic sindicat de comissaris, que agrupava les velles glòries del franquisme, quasi no existeix després que hagen estat remoguts la majoria dels seus components per a donar pas a les noves generacions. El Sindicat Professional de la Policia, conservador, que passà del

El Sindicat Unificat de Policia, SUP, amb prop de 50.000 afiliats, s'està veient sotmès a tota mena de pressions. La lluita que mantenen el PSOE i la UGT s'ha traslladat al sindicat.

J. Hernández

ca persona que, d'altra banda, ha defensat l'entrega de llocs clau de la policia a antics militants del PSOE. L'anomenada *generació Pablo Iglesias* de la policia controla ara la majoria de les comissaries importants i de les direccions provincials i regionals.

En el SUP conviuen dos sectors del socialisme que han xocat entre ells. Un d'aquests, amb el suport de la UGT, tendeix a trencar la concertació man-

Els sindicats policials encara manifesten la seva debilitat.

negre ultra al groc dèbilment reformista, no ha superat la crisi de credibilitat social que li llegà l'assumpte Novás (el qual acaba de ser condemnat per estafa); i la USP, aquella organització progressista que tant va sorprendre quan presentava policies que estaven contra la policia política de Franco, o que, més endavant, reclamaven eleccions policials o condemnaven la tortura, s'ha fos en el Sindicat Unificat de Policia integrat majoritàriament per policies d'uniforme i d'orientació pròxima al PSOE.

És en aquesta última organització sindical on sembla haver esclatat ara la crisi. El SUP, amb prop de 50.000 afiliats, ha estat sempre un instrument útil per a controlar la influència en la policia i un sindicat que fou auspiciat, com la mateixa USP, pel PSOE, s'ha vist sotmès a tota classe de pressions. Producte de l'etapa constituent, resta-

ren al seu si fraccions d'orientació comunista, sectors que només volien un protagonisme personal, ara pròxim al CDS, i, amb la crisi UGT-PSOE, també distints grups socialistes enfrontats entre ells. Per acabar-ho d'arreglar, la lluita subtil que mantenen el director general de la Policia, Rodríguez Colorado i el secretari d'estat per a la Seguretat, Rafael Vera, s'ha traslladat al sindicat.

Fa unes setmanes, es produí un intent de colp d'estat en el SUP que encara no ha quedat del tot resol. L'argument d'un sector és que la direcció, en mans de Juan Gámez, policia d'uniforme, i José Manuel Sánchez, inspector i secretari general de la USP, està venuda al govern i al Ministeri. El que és més curiós del cas és que els crítics van fer aquestes manifestacions, segons el sector oficialista, després d'una reunió amb Rodríguez Colorado, l'úni-

tinguda fins ara amb el Ministeri de l'Interior; l'altre més lligat al PSOE, i en concret a Alfonso Guerra, no accepta que augmente la influència des de la UGT.

El sindicalisme policial torna a revelar la seua debilitat. La falta d'experiència, els vicis professionals que creen un ambient més propici a la conspiració que en altres professions, i la lluita, que no ha deixat d'existir entre els diversos sectors socialistes en el Ministeri de l'Interior, ha creat una situació inestable.

En qualsevol cas, els sindicats policials, que en el seu moment feren tant per millorar la imatge pública de la policia, continuen sent, a la vegada, un fre per què aquesta imatge es dignifique totalment. Lluites intestines, cels professionals, inconstància política dels seus líders i maniobres, han posat en perill el sindicalisme policial. □